

**Io. Baptistæ Portæ Neapolitani Magiæ Naturalis Libri
Viginti**

Della Porta, Giambattista

Frankfurt, 1607

Ad extinguendum ignem quæ prosint. Cap. IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70772](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70772)

Ad extinguendum ignem qua pro sint. CAP. IX.

DI X I M V S de accendendis ignibus, nunc de restinguendis, & obiter res, qua ignibus obnoxiae permanet. Sed prius quid de eiusmodi negotio nostri maiores dixerint, referamus. Vitruvius lignum laricis ignitionem non recipere, nec per se ardere dixit, ut saxum in fornace, nec carbones remittere, sed tardissime comburi. Rationem assignat esse in ea minimum aeris, & ignis, & multum humoris, & terrae, multaque soliditate constare, nec habere spatia foraminum, quibus ignis possit penetrare. Quomodo hoc cognitum sit, narrat. Cæsar quum imperasset municipibus circa Alpes sibi commeatum præstari, qui castello ligneo muniti erat, imperio parere recusarunt. Cæsar fasciculos ex virgis alligatos congerere circa castellum, & faces ardentes accendere iussit, ut quum materia ignem comprehensisset, ad cœlum sublata flamma, putabat molem concidere, sed quum exusta esset, turris intacta apparuit. Ex quo Plinius. Larix nec carbonem facit, nec alio modo vi ignis consumitur, quam lapides. Sed hoc falsissimum est: nam quum resinifera sit, & oleosa, illico ignem concipit, & ardet, immo conceptus ignis ægerimè extinguitur. Vnde admitor errorem maxime propagatum, & Larignum oppidum, ex arboris copia nuncupatum, ignibus obuallatum superfuisse citra nocumentum. Præterea alumén liquidum contra ignem valere antiquitus memoratū legimus. Ligna enim aluminis illita, & viridi ære, siue postes, siue lacunati fuerint, dummodo crusta aliqua obducantur, invicta ignibus manere. Cuius rei experimentum dedit Archelaus Mithridatis præfectus in lignea turi contra Syllam, quam frustra comburere conatus est, quod à Quadrigatio adnotatum, in annalibus reperimus. Sed hoc alumén liquidum adhuc ignotum plerisque doctoribus: alumén hoc nostrum tali nota, & experimento caret. Sed acetum contra ignem valere multi sunt, qui comprobent. Plutarchus nullum ignis extinxorium aceto efficacius esse dicit, nam omnium maximè flammam sufficit;

Ob frigoris excellentiam. Polyænus refert. Athenoces ab hostibus oppugnatus contra admotas testudines liquefactum plumbeum ærcis vasis desuper effundebat, quo testudines dissoluebantur, sed hostes supra acetum effundebant, quo plumbum, & quæcunq; alia cadentia de muris restinguerebant, etenim ad extinguerendū ignem acetum aptissimum sunt experti, & optimum experimentum inunctum. Plinius ad extinguedum oui candidum laudat, inquiens: Qui candido vis ranta est, ut lignum ouo perfulsum non ardeat, ac nec vestis quidem contacta aduratur. Hieron in operiendis testudinibus vtitur corijs recenter occisorum animalium, tanquam ijs, quæ igni resistere poterunt, & connexiones lignorum muniebant cræta, aut cinere cum sanguine admisto, vel argilla cum capillo subacta, vel paleis, & algæceto maceratis, nam sic contra incendiòrum imperium tuebantur. Carchedonius corijs bubulis recentibus vineas, & arietes primus integere docuit. Audiuimus à fide dignis in ædium incendijs, etiam tabularum incæto menstruato panno mulieris primi mestriui, illico incendium restinguui, sua peculiari proprietate. Succi spissi, & mucilaginosi contra ignem valent, vt althææ. Ob id non satis absurdè ab Alberto scriptum est, si quis succo althææ, albumine oui, alumine ex aceto oblineat.

Manus posse ignem sine laſione pertractare,
Et multum veritatis retinet. Sed ego puto argentum viuum, aeeto, & albumine restinctum, & oblitum rem ab igne tueri posse.

De varijs ignium compositionibus. CAP. X.

VARIAS ignium compositiones, varijs utribus vten das dicemus. Sed huius inventionem M. Gracchus referunt. Ut fieri possit

Ignea mixtura, quam Sal incendere possit.

Ex his constat. Oleum terebinthinæ resinæ, viui sulphuris (alio modo, quam in distillationibus ostendimus) juniperi, naphthæ, lini, & colophoniæ, caphure, pix, hauntrum, atq; anatis pinguedo, omnium duplum, aquæ

vitis